

Trösteord

Till en vän som fått korgen

Text: Wilhelm von Braun
Musik: Lennart Angvik

D G A⁷ D

Bro - der nyss för - därf - vet nä - ra, Står du räd - dad med din korg.

D G A⁷ D

Barn - skrik skall dig ej be - svä - ra, Ic - ke split och horn och sorg.

D⁷ G A⁷ D

Lem - na fri - e - rit åt and - ra, Sjelf är du för god där - till.

Bm Em A⁷ D

Ic - ke dem jag just vill kland - ra, Men jag dig be - röm - ma vill.

2
Ack! man födes ju till repet,
Lika som till - vigselring.
Hal och artig, det är knepet,
Annat allt gör ingenting;
Ty hvad gagnar i den vägen
Hjerta väl och karaktär,
Om man är på ord förlägen,
Och sig ej att smickra lär?

3
Nej, man krusa skall och buga,
Förrn ett osällt ja man får,
Och så full den sköna ljuga,
Som i hennes sinne går.
Då jag segern skall förklara
Uppå älskarns sida visst;
Rättfram får man aldrig vara,
Nej min broder, list mot list

4
Derför, när en karl får korgen,
Tänker jag: en redlig man!
Ty mig detta är en borgen,
Att han icke hyckla kan.
Intet huskors bör få trycka
Ned en själ, som handlar så.
Han är värd sin stora lycka,
Han är värd att - korgen få.